

Bemærkninger til forslaget

I. Traktatens forhistorie

På det Europæiske Råds møde i Dublin i juni 1990 fremførte Hollands ministerpræsident, at økonomisk renjensning i Østeuropa og den daværende Union af Socialistiske Sovjetrepublikker kunne katalyseres og fremskyndes gennem samarbejde i energisektoren. Dette forslag blev mødt med velvilje af Rådet, som opfordrede Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til at undersøge, hvorledes et sådant samarbejde bedst kunne gennemføres. I februar 1991 fremsatte Kommissionen ideen om et europæisk energicharter.

Det Europæiske Energicharter blev undertegnet i Haag den 17. december 1991. Charteret har karakter af en politisk hensigtserklæring, der fastlægger en række principper på bl.a. investerings-, handels- og miljøområdet med henblik på at fremme udnyttelsen af energiræssourcerne i Central- og Østeuropa samt det tidligere Sovjetunionen. I alt 52 lande og EU har tiltrådt charteret. (Næsten alle europæiske lande samt de ikke-europæiske OECD-lande – undtagen New Zealand.)¹⁾

Signataturene af Det Europæiske Energicharter forpligtede sig til at opfylde charterets mål og principper og gennemføre og udbygge deres samarbejde så hurtigt som muligt ved i god tro at forhandle en grundlæggende aftale og protokoller hertil.

I de følgende tre år førtes der omfattende forhandlinger mellem de lande, der havde tiltrådt charteret for at omsætte dets principper i en juridisk bindende aftale. Forhandlingerne blev afsluttet i Lissabon den 17. december 1994, hvor Traktaten om Det Europæiske Energicharter kunne undertegnes tillige med en protokol om energieffektivitet og de hermed forbundne miljøaspekter.

Traktatens formål er at skabe en juridisk bindende ramme for fremme af langsigtet samarbejde på energiområdet gennem bestemmelser om investeringer, handel, transit, suverænitæt over ressourcer, miljø, konkurrence, beskatning og adgang til kapital og teknologi.

Energichartertraktaten var åben for undertegnelse fra den 17. december 1994 til den 16. juni 1995. Trak-

taten er i denne periode blevet undertegnet af EU og 50 af de 52 lande, der underskrev charteret, alene Canada og USA har ikke undertegnet traktaten bl.a. på grund af problemer med enkeltstaternes rettigheder i forhold til den føderale regering.

II. Danmarks ratifikation

Danmark undertegnede energichartertraktaten den 17. december 1994. Traktaten træder i kraft 90 dage efter, at 30 lande har ratificeret, hvilket forventes at ske i første halvdel af 1996. Det må anses for ønskeligt, at Danmark ligeledes ratificerer traktaten.

Handelspolitik henhører i henhold til Traktaten om den Europæiske union art. 113 under Fællesskabets kompetence. Visse af bestemmelserne i Traktaten om Det Europæiske Energicharter falder derfor under Fællesskabets kompetence. Fællesskabet vil tiltræde traktaten på grundlag af en beslutning, der vil blive taget af Rådet for Den Europæiske Union. Fællesskabet undertegnede traktaten på grundlag af en rådsbeslutning.

Gennemførelsen af Traktaten om Det Europæiske Energicharter vil ikke medføre behov for ændring af dansk lovgivning.

Færøerne og Grønland er ikke omfattet af charteret eller traktaten, medmindre de fremkommer med en anmodning herom.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Til gennemførelse af traktaten er etableret et mindre sekretariat med sæde i Bruxelles. Budgettet for 1996 ventes at udgøre ca. 150 millioner B.F. (ca. 29 millioner dkr). Finansieringen af sekretariatet er reguleret af princippet i art 37 stk. 3, jævnfør bilag B. Sekretariatet fastsætter årligt de kontraherende parter bidrag på grundlag af deres bidrag i henhold til De Forenede Nationers senest foreliggende påligningsskala (suppleret med oplysninger om teoretiske bidrag for kontraherende parter, der ikke er medlem af FN). Det betyder, at Danmarks bidrag vil udgøre 1,09% i 1996 svarende til ca. 320.000 kr. Bidraget ventes kun at være svagt stigende i de kommende år. For-